

บทที่ 4

ผลการวิจัย และวิจารณ์

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียน
ขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม อำเภอแม่สะ
เรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม
จำนวน 294 ชุด ได้เก็บแบบสอบถามครบทั้ง 294 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยทำการสอบถาม
เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณี
ลดพื้นที่การปลูกกระเทียม จากอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS เพื่อหาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การนำเสนอจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบของตาราง
ข้อมูลประกอบคำบรรยายความเชิงพรรณนาวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลด
พื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียน
ขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยเครื่อง
คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ความสัมพันธ์ของข้อมูลความถี่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกร

ข้อมูลส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อปี พื้นที่
การปลูก ชนิดของการปลูกพืชทดแทน และ ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี ของ
เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณี
ลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ซึ่งแสดงดังต่อไปนี้

การศึกษาข้อมูลด้านอายุ โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอ
ลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงใน
ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า26ปี	17	5.8
อายุระหว่าง26-35ปี	39	13.3
อายุระหว่าง36-45ปี	72	24.5
อายุระหว่าง46-55ปี	107	36.4
อายุตั้งแต่56ปีขึ้นไป	59	20.0
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านอายุ โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่
ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า เกษตรกรอายุ
ระหว่าง 46-55ปี ผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียมเป็นกลุ่มที่มีมาก
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.4 เกษตรกรอายุระหว่าง 36-45 ปี ผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลด
พื้นที่การปลูกกระเทียม คิดเป็นร้อยละ 24.5 เกษตรกรอายุตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป ผู้ปลูกกระเทียม
และลงทะเบียบนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม คิดเป็นร้อยละ 20.0 เกษตรกรอายุระหว่าง 26-35
ปี ผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ
เกษตรกรอายุต่ำกว่า 26 ปี ผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม คิด
เป็นร้อยละ 5.8 โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่ปลูก
กระเทียมส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยกลางคนตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีความรับผิดชอบต่อการทำงานสูง

การศึกษาข้อมูลด้านเพศ โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบน
ขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงใน
ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลด้านเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศชาย	218	74.1
เพศหญิง	76	25.9
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านเพศโดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า เกษตรกรเพศชายผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม คิดเป็นร้อยละ 74.1 และเกษตรกรเพศหญิงผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม คิดเป็นร้อยละ 25.9 โดยภาพรวมส่วนใหญ่เกษตรกรที่ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมจะเป็นเพศชาย สาเหตุเนื่องจากเพศชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ต้องทำงาน ส่วนเพศหญิงจะเป็นแม่บ้าน ทำงานบ้านเป็นส่วนใหญ่

การศึกษาข้อมูลด้านการศึกษา โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลด้านการศึกษา

การศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	51	17.3
ระดับประถมศึกษา	137	46.6
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	79	26.9
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	19	6.5
ระดับปริญญาตรี	7	2.4
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.3
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านการศึกษาโดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียชอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า ผู้ปลูกกระเทียมร้อยละ 17.3 ไม่ได้เรียนหนังสือ ในกลุ่มผู้ที่เรียนหนังสือร้อยละ 46.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 26.9 และ 6.5 จบการศึกษาจากมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายตามลำดับ

การศึกษาข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกกระเทียมต่อปี โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียชอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกกระเทียมต่อปี

รายได้จากการปลูกกระเทียมต่อปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า50,001บาท	22	7.5
ระหว่าง50,001-100,000บาท	83	28.2
ระหว่าง100,001-150,000บาท	170	57.8
150,001บาทขึ้นไป	19	6.5
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกกระเทียมต่อปีโดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียชอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียชอลดพื้นที่ปลูกกระเทียม ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.8 มีรายได้ระหว่าง100,001-150,000บาทจากการปลูกกระเทียมต่อปี และอีกร้อยละ 28.2 และ 7.5 มีรายได้ระหว่าง50,001-100,000บาทและต่ำกว่า 50,001 บาทตามลำดับ โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียชอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะมีรายได้จากการปลูกกระเทียมต่อปีก่อนข้างสูงเพราะเกษตรกรมีพื้นที่ทางการเกษตรเยอะ อีกทั้งที่ดินยังมีราคาค่อนข้างถูก

การศึกษาข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปี โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปี

รายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า50,001บาท	78	26.5
ระหว่าง50,001-100,000บาท	175	59.5
ระหว่าง100,001-150,000บาท	26	8.8
150,001บาทขึ้นไป	15	5.2
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปีโดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมร้อยละ 59.5 มีรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปีระหว่าง50,001-100,000บาท และอีกร้อยละ 26.5 มีรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปีต่ำกว่า 50,001 บาท เป็นที่น่าสนใจว่ามีร้อยละ 14 ของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียม มีรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปีสูงมากกว่า 100,001 บาทขึ้นไป โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะมีรายได้จากการปลูกพืชทดแทนต่อปีน้อยกว่าการปลูกกระเทียมเนื่องจากว่าเกษตรกรไม่มีความชำนาญในการปลูกพืชทดแทนเท่ากับการปลูกกระเทียมทำให้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร และมีรายได้น้อยกว่าการปลูกกระเทียม

การศึกษาข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกกระเทียม โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเลเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกกระเทียม

พื้นที่การปลูกกระเทียม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า6ไร่	65	22.1
ระหว่าง6-10ไร่	172	58.5
ระหว่าง11-15ไร่	32	10.9
16 ไร่ขึ้นไป	25	8.5
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกกระเทียม โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียมพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียม ร้อยละ 58.5 มีพื้นที่การปลูกกระเทียมระหว่าง 6-10 ไร่ และอีกร้อยละ 22.1 มีพื้นที่การปลูกกระเทียมต่ำกว่า 6 ไร่ ร้อยละ 19.4 มีพื้นที่การปลูกกระเทียม 11 ไร่ขึ้นไป โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะมีพื้นที่ในการปลูกกระเทียมค่อนข้างเยอะพอสมควรเนื่องจากว่าราคาที่ดินไม่แพงเท่าที่ควร สามารถซื้อหาจับจองมาเป็นเจ้าของได้ง่าย และเกษตรกรก็มีความชำนาญในการปลูกกระเทียมเพราะกระเทียมปลูกง่าย และให้ราคาดี

การศึกษาข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกพืชทดแทน โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกพืชทดแทน(ตามนิยามศัพท์)

พื้นที่การปลูกพืชทดแทน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า6ไร่	186	63.3
ระหว่าง6-10ไร่	74	25.2
ระหว่าง11-15ไร่	20	6.8
16ไร่ขึ้นไป	14	4.7
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านพื้นที่การปลูกพืชทดแทนอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ข้าวโพด ยาสูบ พักทอง แตงโม กะหล่ำปลี โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า ร้อยละ 63.3 มีพื้นที่การปลูกพืชทดแทนต่ำกว่า 6 ไร่ และอีกร้อยละ 25.2 มีพื้นที่การปลูกพืชทดแทนระหว่าง 6-10 ไร่ ร้อยละ 11.5 มีพื้นที่ การปลูกพืชทดแทน 11 ไร่ขึ้นไป โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่ จะมีพื้นที่การปลูกทดแทนน้อยเนื่องจากว่าเกษตรกรไม่มีความชำนาญในการปลูกพืชทดแทนชนิดต่างๆ ที่ภาครัฐนำมาให้ปลูก อีกทั้งยังกลัวว่าจะไม่ได้กำไรเท่ากับการปลูกกระเทียม

การศึกษาข้อมูลด้านชนิดการปลูกพืชทดแทน โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อมูลด้านชนิดการปลูกพืชทดแทน(ตามนิยามศัพท์)

ชนิดการปลูกพืชทดแทน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ถั่วเหลือง	99	33.7
ถั่วลิสง	77	26.2
ข้าวโพด	37	12.6
ยาสูบ	33	11.2
ฟักทอง	22	7.5
แตงโม	13	4.4
กะหล่ำปลี	13	4.4
รวม	294	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 9 พบว่า เกษตรกรร้อยละ 83.7 ได้ไปลงทะเบียนประเภทของพืชที่ปลูกทดแทนกระเทียมเป็นพืชไร่ 4 ชนิด กล่าวคือ ร้อยละ 33.7 จะปลูกถั่วเหลือง ร้อยละ 26.2 จะปลูกถั่วลิสง ร้อยละ 12.6 จะปลูกข้าวโพด และร้อยละ 11 จะปลูกยาสูบตามลำดับ ส่วนเกษตรกรอีกร้อยละ 16.3 ลงทะเบียนไว้ว่าจะปลูกพืชทดแทนประเภทผัก อันได้แก่ ฟักทอง แตงโม และกะหล่ำปลี โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่ จะปลูกพืชทดแทนคือ ถั่วเหลือง เนื่องจากว่าบริเวณนี้มีการแปรรูปถั่วเหลืองขายในรูปของ ถั่วเน่า ถั่วเน่าแผ่นขาย และมีคนนิยมบริโภคกันเป็นจำนวนมากเพราะราคาถูกและมีรสชาติอร่อย

การศึกษาข้อมูลด้านผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ข้อมูลด้านผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี

ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า6,000บาท	194	66.0
6,000-10,000บาท	87	29.6
10,001-14,000บาท	9	3.1
14,001ขึ้นไป	4	1.3
รวม	294	100.0

ข้อมูลด้านผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี โดยศึกษาเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียม ร้อยละ 66.6 มีผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี ต่ำกว่า 6,000 บาท และอีกร้อยละ 29.6 มีผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี 6,000-10,000 บาท ร้อยละ 4.4 มีผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปี 10,001 บาทขึ้นไป โดยภาพรวมเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียบนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมส่วนใหญ่จะมีผลตอบแทนจากการปลูกพืชทดแทนต่อไร่/ปีน้อย เนื่องจากว่าไม่มีความชำนาญในการปลูกทำให้ผลผลิตที่ออกมาน้อยและไม่มีความคุณภาพ

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียม และลงทะเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม	ค่าเฉลี่ย	SD	ความพึง พอใจ
ความพึงพอใจด้านพื้นที่			
ขนาดพื้นที่ที่อนุญาตปลูกกระเทียม	2.23	0.92	น้อย
ขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทน	2.21	0.95	น้อย
นโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียม	2.19	0.89	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.21	0.92	น้อย
ความพึงพอใจด้านการรับค่าชดเชยจากรัฐบาล			
ขั้นตอนการจ่ายเงิน	2.35	0.98	น้อย
หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก*	2.31	0.93	น้อย
การรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000/ไร่	2.26	0.88	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.30	0.93	น้อย
ความพึงพอใจด้านการปลูกพืชทดแทน			
ชนิดของพืชทดแทนที่ปลูก	2.36	0.99	น้อย
รายได้จากการปลูกพืชทดแทน	2.28	0.93	น้อย
วิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทน	2.24	0.93	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.29	0.95	น้อย

จากการศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่ปลูกกระเทียมหลังจากได้รับค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม พบว่า ความพึงพอใจของเกษตรกรด้านพื้นที่นั้นส่งผลให้เกษตรกรอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย เกษตรกรยังคงต้องการใช้พื้นที่ที่มีอยู่มาปลูกกระเทียมทั้งหมดเพราะเกษตรกรคิดว่ามีรายได้ที่แน่นอน

และมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อกระเทียมทั้งสดและแห้งถึงที่บ้าน อีกทั้งเกษตรกรยังมีความชำนาญในด้านพื้นที่การปลูกว่าพื้นที่นี้เหมาะจะปลูกกระเทียมแต่ไม่ทราบว่าพื้นที่ของตนเหมาะที่จะปลูกพืชทดแทนชนิดไหนจึงจะได้ราคาดีเท่ากับหรือมากกว่าการปลูกกระเทียม

ด้านความพึงพอใจของเกษตรกรด้านการรับค่าชดเชยนั้น ส่งผลให้เกษตรกรอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย เนื่องจากว่าเงินชดเชยราคาที่เกษตรกรจะได้รับ 12,000 บาทต่อไร่ ถือว่าค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับรายได้ที่เกษตรกรจะได้รับหากทำการเพาะปลูกเองถึงแม้ว่าราคากระเทียมในแต่ละเดือนจะไม่เท่ากันก็ตาม โดยขั้นตอนการรับค่าชดเชยราคามีความยุ่งยากมาก โดยการแบ่งจ่ายรายได้นี้นั้นอาจจะแบ่งจ่ายเป็นรายปีหรือแบ่งจ่ายตามความจำเป็นในการลงทุนปลูกพืชอื่น ๆ ทดแทน ซึ่งไม่มีความแน่นอนให้กับเกษตรกรในการแบ่งจ่ายความพึงพอใจของเกษตรกรจึงอยู่ในระดับที่น้อย

ด้านความพึงพอใจของเกษตรกรด้านการปลูกพืชทดแทนนั้น ส่งผลให้เกษตรกรอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย เนื่องจากเกษตรกรไม่ต้องการปลูกพืชทดแทนชนิดอื่น เพราะว่าเกษตรกรไม่มีชำนาญในการปลูกพืชชนิดอื่น ๆ และทัศนคติของเกษตรกรยังหวังว่าราคาของกระเทียมจะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต โดยพืชทดแทนราคาของพืชทดแทนมีราคาที่ถูกลงและไม่แน่นอน

ตอนที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียมใน อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบสมมุติฐานการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้ลงทะเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษารายได้ต่อปี พื้นที่เพาะปลูกการเกษตร พืชทดแทน ผลตอบแทนต่อไร่ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ลงทะเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียมต่อค่าชดเชยกรณีลดพื้นที่การปลูกกระเทียม อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมและลงทะเบียนขอลดพื้นที่การปลูกกระเทียมใน อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน คือ chi-square test โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

(แสดงในภาคผนวก ก ตารางที่ 1-63)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา กับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียม ขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทน นโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ขั้นตอนการจ่ายเงิน หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก* การรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ ชนิดของพืชทดแทนที่ปลูก รายได้จากการปลูกพืชทดแทน วิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทน มีดังนี้

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียม

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	4.107	4	0.392 ^{NS}
เพศ	0.326	2	0.849 ^{NS}
การศึกษา	3.376	4	0.497 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทน

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	2.740	4	0.602 ^{NS}
เพศ	3.294	2	0.193 ^{NS}
การศึกษา	0.215	4	0.995 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับนโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียม

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	1.788	4	0.775 ^{NS}
เพศ	0.547	2	0.761 ^{NS}
การศึกษา	6.386	4	0.172 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับนโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับขั้นตอนการจ่ายเงิน

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	4.108	4	0.392 ^{NS}
เพศ	0.031	2	0.985 ^{NS}
การศึกษา	7.666	4	0.100 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับขั้นตอนการจ่ายเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของ คชก*

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	4.993	4	0.288 ^{NS}
เพศ	2.838	2	0.242 ^{NS}
การศึกษา	5.164	4	0.271 ^{NS}

NS = Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก*ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	2.232	4	0.693 ^{NS}
เพศ	1.187	2	0.552 ^{NS}
การศึกษา	6.681	4	0.154 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุ เพศ การศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับการรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับชนิดของพืชทดแทนที่ปลูก

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	4.692	4	0.320 ^{NS}
เพศ	4.209	2	0.122 ^{NS}
การศึกษา	11.324	4	0.023*

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุและเพศไม่มีความแตกต่างกันกับชนิดของพืชทดแทนที่ปลูกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การศึกษามีความแตกต่างกันกับชนิดของพืชทดแทนที่ปลูกที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทน

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	3.564	4	0.468 ^{NS}
เพศ	6.569	2	0.037*
การศึกษา	1.648	4	0.800 ^{NS}

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุและการศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เพศมีความแตกต่างกันกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทน

ปัจจัยส่วนบุคคล	χ^2	df	P-value
อายุ	1.782	4	0.776 ^{NS}
เพศ	0.811	2	0.667 ^{NS}
การศึกษา	10.812	4	0.029*

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

อายุและการศึกษาไม่มีความแตกต่างกันกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การศึกษามีความแตกต่างกันกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ รายได้ต่อปี พื้นที่การปลูก ชนิดของการปลูกพืชทดแทน ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี กับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียม ขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทน นโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียม ขั้นตอนการจ่ายเงิน หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก* การรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ ชนิดของพืชทดแทนที่ปลูก รายได้จากการปลูกพืชทดแทน วิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทน มีดังนี้

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value
รายได้ต่อปี	2.928	6	0.818 ^{NS}
พื้นที่การปลูก	13.155	6	0.041*
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	20.776	12	0.054 ^{NS}
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	19.371	6	0.004*

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พื้นที่การปลูก ชนิดของการปลูกพืชทดแทน และผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปีมีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value
รายได้ต่อปี	4.191	6	0.651 NS
พื้นที่การปลูก	4.762	6	0.575 NS
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	20.060	12	0.066 NS
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	3.763	6	0.709 NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปี พื้นที่การปลูก และผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ชนิดของการปลูกพืชทดแทนมีความแตกต่างกันกับขนาดพื้นที่ที่ส่งเสริมให้ปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับนโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value
รายได้ต่อปี	2.472	6	0.872 NS
พื้นที่การปลูก	2.832	6	0.830 NS
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	29.888	12	0.003 *
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	1.608	6	0.952 NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปี พื้นที่การเพาะปลูก และผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี ไม่มีความแตกต่างกันกับนโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ชนิดของการปลูกพืชทดแทนมีความแตกต่างกันกับนโยบายลดพื้นที่การปลูกกระเทียมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับขั้นตอนการจ่ายเงิน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value	
รายได้ต่อปี	21.542	6	0.001	*
พื้นที่การปลูก	8.628	6	0.196	NS
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	24.414	12	0.018	*
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	3.137	6	0.791	NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

พื้นที่การปลูกและผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี ไม่มีความแตกต่างกันกับขั้นตอนการจ่ายเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

รายได้ต่อปีและชนิดของการปลูกพืชทดแทนมีความแตกต่างกันกับขั้นตอนการจ่ายเงินที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก*

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value	
รายได้ต่อปี	4.703	6	0.582	NS
พื้นที่การปลูก	13.743	6	0.033	*
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	22.006	12	0.037	*
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	1.411	6	0.965	NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปีและผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของคชก* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พื้นที่การปลูกและชนิดของการปลูกพืชทดแทนมีความแตกต่างกันกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติของ คชก* ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับการรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value	
รายได้ต่อปี	11.920	6	0.064	NS
พื้นที่การปลูก	7.188	6	0.304	NS
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	22.530	12	0.032	*
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	5.969	6	0.427	NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

พื้นที่การปลูกและผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับการรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

รายได้ต่อปีและชนิดของการปลูกพืชทดแทนมีความแตกต่างกันกับการรับเงินค่าชดเชยจำนวน 12,000 บาทต่อไร่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับชนิดของการปลูกพืชทดแทน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value	
รายได้ต่อปี	14.357	6	0.026	*
พื้นที่การปลูก	8.563	6	0.200	NS
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	17.145	12	0.144	NS
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	6.727	6	0.347	NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

พื้นที่การเพาะปลูก ชนิดของการปลูกพืชทดแทน และผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับชนิดของการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
รายได้ต่อปีมีความแตกต่างกันกับชนิดของการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value
รายได้ต่อปี	8.647	6	0.194 NS
พื้นที่การปลูก	12.906	6	0.045 *
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	16.396	12	0.174 NS
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	2.647	6	0.852 NS

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปี ชนิดของการปลูกพืชทดแทนและผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ไม่มีความแตกต่างกันกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พื้นที่การปลูกมีความแตกต่างกันกับรายได้จากการปลูกพืชทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทน

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	χ^2	df	P-value
รายได้ต่อปี	3.649	6	0.724 NS
พื้นที่การปลูก	12.677	6	0.048 *
ชนิดของการปลูกพืชทดแทน	29.825	12	0.003 *
ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อปี	16.500	6	0.011 *

NS = Non Significance

* = Significance 0.05

รายได้ต่อปีไม่มีความแตกต่างกันกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทนที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

พื้นที่การปลูก ชนิดของการปลูกพืชทดแทน ผลตอบแทนการปลูกพืชทดแทนต่อไร่ต่อ
ปีมีความแตกต่างกันกับวิธีการปลูกพืชที่นำมาปลูกทดแทนที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

